

Σ Τ Ρ Ο Φ Η

Κι' εἶπε τὸ πικρὸ ἀχολοῖ
 ἀπὸ τὴν ἀχρολίμνιά
 — Πές μου τὴ θυμᾶσαι ἀκόμη
 τὴν ὑπόσχεσή σου τὴν παλιά.

— Τρεῖς χιλιάδες χρόνια τώρα,
 τὴν ὑπόσχεσή μου τὴν παλιά
 τὴν παρέδωκα στὸ ἀγέρι
 ρώτησε τὴν καλάμιά.

Σὰ ξεβάφει
 σὲ χουσάφι
 παλαιϊκό,
 Κοίτα κάπιο πλαιῖοιο
 δυσμικό.

Α Ν Τ Ι Σ Τ Ρ Ο Φ Η

— Μὴν καταφρονᾶτε
 τὴν Ἀλληγορία.
 τὴν ὠραία Κυρά.
 Πάει νᾶντιφεγγίσει
 σὲ θρηνιτικά νερά.

— Ὅνειρο, λὲν οἱ ἥσκιοι,
 φόρεσες μαβί.
 Μὴν περνᾶς πρὶν μὲ τὸ πῆς
 τὸ θλιμένο μυστικό
 ποὺ σὲ αὐλοῦν οἱ φλοῖσβοι.

— Μιὰ φορὰ ἀγαπήθηκαν
 ὁ Πύραμος κ' ἡ Θοίσβη